

ПАМ'ЯТІ В. Т. КОВАЛЯ

19 березня 1999 року колектив біологічного факультету Одеського державного університету, випускники і співробітники минулих років прощалися з Володимиром Тимофійовичом Ковалем. Дуже передчасно, після важкої невиліковної хвороби з життя пішов Вчений, Педагог, який багато років був взірцем для численних учнів і колег, а ще — Людина, яку любили, Людина мисляча, інтелігентна, високоосвічена, скромна і вразлива.

Володимир Тимофійович Коваль народився 17 квітня 1936 року у с. Хмельове Хмельівського району Кіровоградської області. В родині він був передостанньою дитиною і мав чотири сестри та трьох братів. Четверо у сім'ї стали вчителями, двоє — робітниками, а одна сестра — зоотехніком. Усі діти прагнули знань, тягнулись до навчання, але Володя — найбільше. Його мати залишилась удовою у голодному 1946 році, і родині довелося дуже важко підніматися, бо розраховували мати і діти тільки на власні сили. Тому й у молоді роки В. Т. Коваль працював, допомагав рідним. У 1951 році він закінчив Хмельівську семирічку і поступив до зоотехнічного технікуму у с. Леніно Кіровоградської області. Після закінчення технікуму у 1955 р. він виїхав за призначенням до м. Овідіюполя Одеської області на роботу зоотехніком МТС, звідки був призваний до лав Радянської Армії і прослужив три роки.

Після демобілізації В. Т. Коваль відмінно вчився на біологічному факультеті ОДУ (1958—1963) і в аспірантурі (1963—1966). Кандидатську дисертацію “Фізіолого-біохімічні особливості дерев персика у зв'язку з омолоджуючою обрізкою” було підготовлено і захищено у строк (1967), незважаючи на проживання у гуртожитку та інші труднощі.

У 1966—1968 рр. він працював асистентом, потім старшим викладачем кафедри біохімії, а наступне десятиріччя — доцентом цієї ж кафедри. В 1975—1978 рр. його командували до Браззавільського університету (Народна Республіка Конго) для викладання фізіології рослин. Після повернення він став завідувачем об'єднаної кафедри ботаніки, а потім деканом біологічного факультету.

Майже півтора десятиріччя він очолював Одеське відділення Українського ботанічного товариства, даючи змогу ботанікам — викладачам і науковцям різних закладів — плідно спілкуватися, розширювати свої знання, залучаючи до роботи молодь.

Він був прекрасним педагогом. Найтрудніші питання, найновіші наукові досягнення науки знаходили чітке відображення у його лекціях та наукових працях. Володимир Тимофійович був ентузіастом впровадження нових методів у навчальний процес (зокрема широко використовував і повсякчасно ладнав телевізійний центр факультету). Крім російської та української, він вільно володів

французькою, міг читати німецькою. З 32 підготовлених та виданих ним учбово-методичних посібників 13 написані французькою для студентів Конголезького університету.

В. Т. Коваль був справжнім дослідником, умів досягати мети, розробляти схеми дослідів, точно аналізувати і об'єкти досліджень, і одержані результати. З надрукованих 60 наукових робіт 9 присвячено вивченню впливу обрізки на фізіолого-біохімічні властивості персика, 12 — впливу вітамінів на проникність мембран мітохондрій, 13 — фізіологічній дії мікроелементів на різні сільськогосподарські культури, 5 — ферментам проростаючого насіння. Він був науковим керівником 6 вітчизняних і одного іноземного аспіранта. Він був винятково грамотною людиною і мав справжній хист знаходити помилки у наукових пошуках та дуже тактовно вказувати на них при потребі.

У Володимира Тимофійовича були дуже вправні руки, які могли все: ремонтувати та ладнати найчутливіші прилади, легко забити цвях, побудувати дім чи посадити дерево.

Чітко розуміючи як біолог стан свого здоров'я, він ніколи не падав духом. А дружні шаржі, які Володимир Тимофійович щедро роздарював своїм друзям (особливо після довгих нарад чи зборів) примушували посміхатися навіть тих, кому в цю хвилину було інколи не до сміху.

Володимир Тимофійович був прекрасним сім'янином. Його дружина Тамара Йосипівна, з якою вони разом училися на біофаці ОДУ, а все життя йшли поруч, працює вчителькою, була завучем школи. Подружжя виховало двох хороших, надійних синів. Дочекався Володимир Тимофійович і онука.

Помер В. Т. Коваль 17 березня о першій годині ночі. Похований на Північному кладовищі м. Одеси.

Нехай довгою буде пам'ять про нього в серцях всіх, хто його знав!

Співробітники біологічного факультету ОДУ